

Hřích paní Hýrové

Roman, Napsal Václav Štech.

Vlachovi to již nevědělo. Byl slep v oddanosti své k Hýrové -- v oddanosti již naprosto nezdravé, jak se po nějakých zmatených projevech nedůvěry nyní již všeobecně věřilo, ba dokonce namnoze již vědělo.

Byla to taková směšná laska muže zmateného zjevem, který vždy o tolik se oddělil, až se mu slovkem přiblížil. Lásku, která nehledala slov -- kdež by se mohla odvážit skutka!

Lidě, když si tento posudek sálovat, propukali v smích. Jaká počestnost -- pověsit se na dvě oči -- na jedinou šiji -- mučit se hladem a třpět jenom bez slov a vzdechů.

Vlach, který rozbrázdil předem stí celými úlevami vlastních domů, jenž brzo úvozy zavázel, brzy pahrbky rozmetával, aby bylo kam stavět jeho činžáky, jenž vládl plukům dělnictva, řemeslníků, dočasných, obchodníků -- na jehož slovo čekaly většiny samosprávných sborů -- muž, který mohl poručit dnes tolika finančním ústavům -- polobůh, který celým čtvrtím hodnotu mohl zvýšit nebo snížit operacemi podmaněných úředníků, zástupců obce, vykonavatelů veřejné moci -- ten nemohl jedině: vtisknout svoji vůli krásné ženě, která mu kdysi byla odvdala vše, po čem zatoužil -- která byla dokonce matkou jeho dítěte.

Jako psík nespouštěl se její stopy, stal se pro úskleby celého města stínem jejím. Hýrová, v hřivém rozkvetu vnaď svých, v mocném rozvíjení pěstování, pompěsním sebevědomím svého bohatství stala se pro něho až k šílenosti toužebným cílem. Ale byl si vědom, že v zátoce zlata, do níž ji uvedl takřka nahou, stala se pro něho chladnou sochou, na kterou se směl jen dívat.

Rozhrýzti si mohl rty její techto záleťech očí, zalznout se mohl zoufalstvím -- jenom jako bláhoskloně vítaný služebník mohl se přiblížit ke krásné ženě, pro kterou se lidé zastavovali na ulicích, již si počínali ukazovat v divadle jako malý zázrak, jejíž oltář choděe takřka hypnotizovala.

Vlach neměl tušení, že je známo, do jakých sítí se to zanořoval -- nebyl však těž přesvědčen, že o něm byla ještě uhořelá jeho chvil. Naopak: věřil, že se přece jednou nějak probije k tomuto srdci, studeným kovem uzavřenému. Neboť, nemě-li by on z této velké výpravy -- z největšího svého života -- vrátiti se jako vítěz -- kdo by to mohl? Kdo?

Když uvážil, že vstříhl tolikrát do kapsy celé usnášecí sbory, pány se zlatými límci, chlápky, je jejich jména se vyslovovala za třesku polní veřejného mínění -- když se podíval na vše to, co mu patřilo a zasepti si šláel, kte které se blížil již jako v botách obračaroděje -- musil se usmát.

"Přece jenom budeš má!" řekl si. "Vyhraje, kdo umí čekat!"

IX.

První večer u Hýrů vydařil se nad pomyslením.

Zprávy o tom roznesly se ještě téže noci na mnoho míst. K Flekovům s nimi přišel doktor Beiger z předměstí. Ve fraku a bílé kravatě. Bylo mu tak veselo v tomto úboru, že každou chvíli povstával a od osoby k osobě políhal, aby se mohli lidé v poblíž nasycit pohledu na něho. Zejména jactrné paničky v sousedství, s nimiž si takto podnikavý Beiger zakoketoval.

"Chytrá ženská, povídám!" vypravěl Beiger, opaluje si slankouo viržinko. "Jiná by byla udělala hostinu, aby všecko omráčila. Ta ne. Dvoje maso, a pak už jen sendviče. Čaj -- pivo -- víno žádné zvláštní marky -- ale dobrá sorta: bílé z Bejkovic -- červené od Lobkovic."

"Byl tam Baumann?" optal se nějaký herec s čokoládovou kravatou. "A zpíval -- nota bene. A jak!" vykládal Beiger. Já bych ho byl chlapa jedl, jak byl dnes disponován. Paní Hýrová si přála navatit z Fausta -- lidičky, to se barák třásl, když si Baumann do té melodie lehl."

"Kdo ho doprovázel?"

"Daneš. Oni měli s Baumannem připravený celý repertoar. Wertra -- Komedianty -- pak zpíval Blatácké písničky. A už mi nevím, co."

"A to bylo všechno?"

"No -- Daneš hrál něco -- a parohy; deklamovala také něco Nováková --"

Hrála. Ale v druhém taktu je hotova," vysvětloval Beiger. "Sedla do fiakru a honem k Hýrovům. -- A ještě něco: slečinka Hýrovie zazpívala "Už mou mlou". To jsem ovšem přímhouřil oči."

"Je hezká?"

"Kamarádí -- po mámě ani stínek. Je to jako pápěrka -- hubičoučké, bleďoučké -- ale oči má Ty na Hýrovou ukazují. Až to trošku vykyne -- dá se o tonu mluvít -- ale takhle jenom do školy s tím ještě. Já -- já bych se držel maminkin, kdybych si měl vybrat --"

"To věřím!" "Já také." "Což maminka!" volalo se z rtů svých stran.

Herec s čokoládovou kravatou zasyknul: "Ta už je zapatřena, pánové."

"Byl tam Vlach?" outali se dva hosté současně.

"Byl. Ale co myslí náš Shakespeare tamto, jen pravda -- pánové", pokračoval Beiger. "Nem zapatřena Vlachem, jak on myslí. Je to všecko lež a ponulva. Je to poměr, kterému aby čert rozuměl -- ale -- poměr -- to není!"

"K smíchu." "Vrabele to zpívají --" ozvalo se ze dvou úst.

"To přece připustíte, pánové, že si své předměstí hlídám. Takovou ženskou, jako je Hýrová, nemůžeme nechat bez kontroly. Tedy vězte: štipec si nikdo z toho dortu nevzal -- za to vám ručím."

"Byl tam Hýra?"

"Byl. Oblékli ho, ukázali hostům, funěl jako závodník kůň a pak se ztratil jako krejcar. Ale nám stačila paní Hýrová. Mně úplně."

"Může se s ní také o něčem promluvit?" zeptal se opět herec.

"Pánové," nadšeně se rozprávěl Beiger -- "ta jistě věděla, že bude hrát jednou roli, když ještě zedníkům prodávala párky. To byste koukali, jak je doma v kumštu. A žádné vřravé chlubení se tím, co věra vyčetla. Inu -- ženská je jak fotografická deska. My se nacívíme ve školách -- v knihovněch --"

"-- v hospodách," vyjekl kdosi ironicky.

"-- doma čtete," pokračoval Beiger, nevímajce si smíchem vzbuzeného slomyslnou poznámkou -- "a máme co dělat, abychom to jakž takž v hlavě podrželi, čeho jsme si byli srkli na prsou vždy --"

"Na prsou vždy" není špatně řečeno" poznamenal herec.

"Vašnost: je to z Drappových "Nuaní", strana sto třicátá šestá --" řekl Beiger suše a nedbaje chechtotu tím vzbuzeného pokračoval: "Ale ženská -- ta do sebe vhodí za několik měsíců tolik uměleckého extraktu, že stojí před námi jako fakulta, když se rozpořádá, o čem ona oho. Hýrová vám i věděla, že mi ten vůják Mejistřík vyčetl v pátečním "Jaru", že jsem ho plagoval. Pánové -- kdyby někdo ukradl něco Mejistříkovi, zasluhuje diplom s právem ražení zlaté medaile. U Mejistříka najít něco, co stojí za ukradnutí!"

"Hýrová si pozvala asi Lucara na dva dny, a ten jí napsal, o čem má s kým hovořit. To se přece dělá souverenním, když jdou na výstavy," rozhovořil se redaktor Dvořák.

"A já vám něco povím, pánové: já nejsem advokát paní Hýrové," řekl Beiger vesele. "Já jsem s ní spokojen -- kdyby mi dala hubičku, vezmu a řeknu zaplat Pán Bůh -- pozve-li mne, přijdu zas -- pobavím se s ní, potěším si oči -- a nebude-li se mi co líbit, bude to jen, že to není má panička. A teď dost. Teď budete povídat vy: Jak je tomu s Goldfussovou? Je to pravda, že si přede větrem vyvrkla nohu na schodech hotelu v Kolíně, když myzili všichni, že studuje doma novou roli do té francouzské opery -- je to --"

mu tak?"

Cely stál se rozječel při zmánce o nejnovějším skandálu. Jeden přes druhého stručnými větami vyřikoval, že ano, že tam byla s tovarníkem Fichtem, že jeli v autemobilu, že je poznal bratr Fichtovy ženy, který náhodou v hotelu nocoval, že se to potlačilo v českých dennících i v německých, že to prozradil nějaký venkovský list -- --

Na Hýrovou a její salon tak šťastně otevřený už si nikdo vůbec nevzpomenul. Skandál s Goldfussovou -- a byla delikatesa, které se nemohlo dost pojit.

Paničky v sousedství mohly si sje vykroutit. Stál tak dobře zpravených znaleč vzal do prádla takovou aktualitu.

Rostly téměř už nad stůl Beigrových přátel -- --

Praha měla opět jednou kořist pikantního skandálu. A epel divadlem dokonce. Jaká pochoutka pro koridory Národního divadla -- v jehož úzkých chodbách před posledním rozječením se zvonků nutno vše vypovědět tak zhuštěně, bez dlouhého vybraní slov. O číma při tom povídá se to nejhlavnější.

Tenorista Baumann spoličkoval v kavárně nějakého Lucara -- vypravovaly si dámy. Všeobecně se říkalo: nějakého -- což bylo žalostno pro tohoto autora, který do dvacíti listů pražských i mimo pražských poslal uzavazovati o zabeđenosti publika, které pro vysoké C dovede se rozčilovat až k šílenosti. Jaká zaslíbenost, jaký nevkus -- tot nečnost, chorobná vášeň -- hysterické křeče.

V některých časopisech literárních uraky objevily se celé studie o tenoristech. Zálíba ve vysokých tonech podrobena patologickým úvahám -- rozpitváno na publikum kritickými noží -- a vesměs uznáno za chorobno pro tuto oblibu vlastností, jejichž možno přece prý získat i prostými operacemi.

Tenori podrobování byli pojednou bezohledněm zkoumáním, přičemž bylo nahlednuto jim nejenom do hrdla, ale i pod lebky. A výsledek přelhlitek nebyl v této ehumelii níkteřak příliš licheťový pro pěvce Fausta a Tronbadourů.

Ala pozitivního výsledku tato novinářská vielleťie neměla. Divadlo bylo při operách plno jako dřívě, v potlesku Baumann nepostihl žádného úbytku -- když pak nové události, aktuálnější a nápadnější, ovládly sloupec listů, diskuse o tenorech a jejich kulturní nedostatečnosti ustala, jako by ji byl vihr rozmetal.

Baumann se zasmál, když za kulháním, v kavárnách, restauracích a na promenádách, zanikly pojednou zlomyslné poznámky přátel, kteří celé pasáže z této novinářské kampaně pochytili paměti. Povodeň náhle, jak byla vznikla -- zanikla.

Lucar, který tolik her uvedl v pohyb, aby se vynítil nenáviděně --

Dokonce Lucar postřehl, že se mezi Baumannem a Hýrovou hovořil očima. Pardón -- pomysli si -- pardón! Ještě jsem tu já!

Domníval se, že Hýrovou vede, a činil si naděje, že jednoho dne za to shrábně nějaké propitné milostného smilování -- neboť se tu cítil již tak doma. Slavomamem trochu připrazen Lucar byl -- proto již o tomto sladkém intermezzu dokonce ani nepochyboval. On -- Lucar -- toto všechno zde na předměstí z něho stvořil -- proto mu patří primát, výlučné postavení -- souverennita.

Věřil v tento svůj význam u Hýrů tak velice, že se až zajkl, když se ho jednoho dne doktor Beiger zeptal, jak pokročilo jeho kmo trovství Baumannových námluv u Hýrové.

Jízlivý všudybyl otevřel po té oči. Vída -- jak byl slep? A jak bystřeji viděl ti, kdo stáli opodál. A neklamali se -- neklamali! Lucar si vzpomněl na různé okolnosti, které potvrzovaly, že je Beiger dobře zpraven. Ano -- Baumann a Hýrová -- slepec to mohl vyředit -- plánil se Lucar -- slepec!

norista. On -- literát -- kritický bíle, jemuž je k dispozici tolik čnsopisů, tolik redakcí. . .

Abyste vymstil, uchopil se nejbližší příležitosti, aby duchaplnou -- jak soudil -- poznámkou dal cítit Hýrové i Baumannovi, že jim vidí až do duše. Čhtěl se nad ně vtipnou nemilosrdností vznést. -- Vzlétěl nad jejich hlavy a vysmál se jim.

Když bezohlednost, kterou si dobře připravil, pronesl -- zrudla Hýrová, jako by ji byli vytáhli z krvavé lázně. Zůstala jako přemrazena. Slova pronést nedovedla -- hnouti se nemohla.

Za to Baumann dovedl rychle se rozhodnut. Otočil se k Lucarovi a vzal jej pod paži. Silně jim trhl a již jej vedl ze dveří. Pokus vyprostiti se z Baumannovy moci, zůstal jen pokusem. Již byl v předstíni -- již ho Baumann oblél do svrchníku -- a již mu podával klobouk, řka: "Tady jste byl naposledy. Opozdiťie-li se páchnouti sem nohou, zbiju vás holí, kde vás potkám. Třeba v kostele --"

Lucar pronesl: "Dovoľte --"

Ale Baumann byl zatím již otevřel dvře na chodbu, ukázal, kdydy je cesta, ironicky opakuje: "Dovoľte!"

Pak bouchly dvře a Baumann se vrátil k Hýrové jako vítěz v turnaji. --

Nyní však počal Lucar vynáseti své trumfy. Pojednou se vyrojily články o tenoristech. I krajské listy počaly uzavazovati o zabeđenosti publika, které pro vysoké C dovede se rozčilovat až k šílenosti. Jaká zaslíbenost, jaký nevkus -- tot nečnost, chorobná vášeň -- hysterické křeče.

V některých časopisech literárních uraky objevily se celé studie o tenoristech. Zálíba ve vysokých tonech podrobena patologickým úvahám -- rozpitváno na publikum kritickými noží -- a vesměs uznáno za chorobno pro tuto oblibu vlastností, jejichž možno přece prý získat i prostými operacemi.

Tenori podrobování byli pojednou bezohledněm zkoumáním, přičemž bylo nahlednuto jim nejenom do hrdla, ale i pod lebky. A výsledek přelhlitek nebyl v této ehumelii níkteřak příliš licheťový pro pěvce Fausta a Tronbadourů.

Ala pozitivního výsledku tato novinářská vielleťie neměla. Divadlo bylo při operách plno jako dřívě, v potlesku Baumann nepostihl žádného úbytku -- když pak nové události, aktuálnější a nápadnější, ovládly sloupec listů, diskuse o tenorech a jejich kulturní nedostatečnosti ustala, jako by ji byl vihr rozmetal.

Baumann se zasmál, když za kulháním, v kavárnách, restauracích a na promenádách, zanikly pojednou zlomyslné poznámky přátel, kteří celé pasáže z této novinářské kampaně pochytili paměti. Povodeň náhle, jak byla vznikla -- zanikla.

Lucar, který tolik her uvedl v pohyb, aby se vynítil nenáviděně --

Zdravé, šťastné děti

a LIDÉ DOSPĚLÍ se nalézají v těch domech, kde

DRA. PETRA

HOBOKO

jest domácím lékem. Ono odstraňuje nečistoty z tělesné soustavy a dělá novou, bohatou, červenou krev, jakož i tuhé, jádrné a zdravé maso. Připraveno z čistých, zdravých poskylujících kořinek a bylín, jest zvláště přínosné pro děti a lidi jemnější tělesné soustavy.

Lékařníci vám jej dodati nemohou. O další informace pište na

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO., 2501-17 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.

(V Kanadě se dodává bez ciz.)

Mnohem více kupců bondů než kdy před tím

-- ukládá své peníze do prvních hypotečních majetkových bondů.

Bondy takového druhu jsou vkladem opatrného muže.

První hypoteční majetkové bondy jsou vkladem opatrným mužem, jenž nejen že je opatrným výbřz i moudrým.

První hypoteční majetkové bondy, jaké tato společnost prodává, jsou rozhodně úplně zajištěné, a proto opatrný muž je kupuje. Nesou dobrou výši úroku. Z toho důvodu moudrý muž je kupuje, -- by sloučil pro sebe bezpečnost a výnosem dobrého zisku.

Můžete uložit jakýkoliv obnos od \$50 a výše. Tím způsobem tyto bondy jsou výhodné. Mají mnohé jiné výhody o nich rádi bychom Vám podali vysvětlení.

Pro úplné podrobnosti dopište si na

John C. Rychnovský, český zástupce.

BANKERS REALTY INVESTMENT CO.

Bee Building,

OMAHA, NEBRASKA

mu tenoristovi za popravu vyko-

manou u Hýrů, pochopil, že musí přijít s ostřejším střelivem, má-li se opravdu zhojit rána Baumannem tak nevybíravě zasazená.

Napsal proto do venkovského listu zcela prostý útok na Baumann. Útok bezohledný -- průhledně namířený, že oslavovaný tenorista je zcela obyčejným mamičem žen. Jako příklad uveden byl poměr s dámou na pražském předměstí, která byla vylíčena tak, že mohl i povrchní znalec poměřit po přechýlení této "pávdní zprávy z Prahy" na Hýrovou ukázat pr-

stem.

Tato noticka způsobila větší rozruch než všechny studie o tenoristech vůbec a pražských zvláště. List šel z ruky do ruky -- mluvilo se o něm všude.

Baumannovi vynesl doma prudké bouře se Sirotkovou, která prohlásila, že svého tenoristu nyní víte na předměstí nepustí. To rozčíllo Baumann tak, že po prudké hádce namířil do kavárny, kde -- jak věděl -- ton dohon mezi přáteli nyní dlel Lucar.

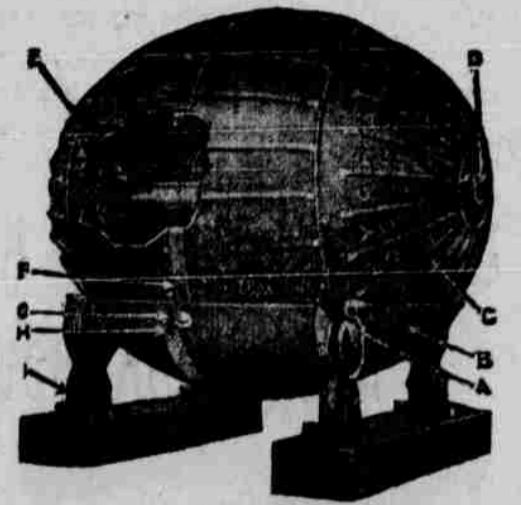
(Pokračování.)

Hygrade Ellipsoid Olejovač Vepřů

"Jest jednoduchý, přec ale

trvanlivý, působivý úsporný a praktický

Ulehčete svému vepři.

On sám, z vlastního popudu zbaví se vší a pračiviny, opatřite-li mu k tomu prostředky. Neotálejte s objednáváním jednoho z těchto nejúčinnějších a praktických přístrojů okamžitě.

Je to div věku olejovač pro vepře

Výnosný prostředek v oboru pěstování vepří

(A) Ukazuje jedno ze čtyř válcových ložisek, jež se sama olejují.

(B) Jest hlavní nádržka na zásobu oleje.

(C) Jest ellipsoidový válec, který posouvává se dvou oddělených částí a jenž je tak soustaven, že se jedina část otáčí neodvratně ode druhé, tak že přístroj vyhovuje dvěma nebo více zvířatům náležejícím. Jest opatřen hladkými žebry, jež mu dodávají drsnatého povrchu -- něco jistého pro zvíře, aby se o to drbalo.

(D) Je zvláště upravená (full floating) náprava, jež drží válec dohromady a trojí páte střední ložisko.

(E) Je prodloužená hlava hřídele, která vede skrze válec od jednoho ke druhému konci a jež se otáčí na nápravě (D).

(H) Je vodní roura, která odvádí vodu a zabraňuje ztrátě oleje, třeba za nejpřehodnějšího deště.

(I) Je hlavní šep a raménko, zhotovené pro bezpečné spojení uoh s dřevěnými podklady.

Nebylo nikdy doby, kdy by to bylo důležitějším, nežli právě nyní -- aby bylo každého prostředku, na zachování a povzbuzení ku pěstování vepřového dobytka, do nejvyšší míry použito. Používání našich léků, olejovač pro vepře, oleju pro vepře a roztoku při ponořování učiní pěstování vepřového dobytka jistějším a mnohem výnosnějším investimentem. Máme tisíce zákazníků, kteří toto udání potvrdí.

Vyřtíhnete tuto oznamku a zašlete nám ji poštou. Jest dobrá za 5% na každý nákup, objednaný poštou.

Laskavě vezměte na vědomí, že naprosto ručime, že naše léky vypudí červy z vepří červí stíženými.

JEDNATELÉ SE PŘÍMŮU VŠUDE -- PIŠTE SI O ÚPLNĚ PODROBNOSTI.

Council Bluffs Remedy Company, Council Bluffs, Iowa.